

[Chr. Madsen.]

tankegang, at man på en eller anden måde, måske over socialministeriet, kan inspirere kommunerne til at udbygge den slags forsorgshjem, som vel alle vil indrømme er nødvendige.

Og så til vore ændringsforslag. Vi har stillet ændringsforslag om ophævelse af 85 pct.-grænsen, og dette er også foreslået i en skrivelse fra Københavns magistrat og en skrivelse fra Bymæssige Kommuner. Begrundelsen herfor er, at det er unødigt at opretholde denne 85 pct.-grænse; den giver megen administration og meget besvær. For mit vedkommende vil jeg argumentere sådan, at i 1957, da man gennemførte reglen om 85 pct.s grænsen, udtaltes det udtrykkeligt i cirkulæret herom, at forholdet mellem invalide- og folkepensionens satser og arbejdsløshedsunderstøttelsens satser efterhånden har udviklet sig sådan, at der ved forhøjelse af folkepensionen vil opstå den situation, at det, man yder på socialkontoret, vil blive et større beløb end det, man kan få i arbejdsløshedsunderstøttelse. Dette, skriver man i cirkulæret, finder man uheldigt, og derfor gennemførte man 85 pct.-reglen. Tidligere var der ikke i vor sociallovgivning en spærreregulering på 85 pct. Da stod der klart og tydeligt, at reglerne for ydelse af kommunehjælp svarede til reglerne for ydelse i henhold til folkeforsikringslovgivningen.

Vi mener derfor, at denne bestemmelse må ophæves; de forudsætninger, hvorunder den blev gennemført, er ikke til stede mere. Arbejdsløshedsunderstøttelsen er som bekendt forhøjet, og den blev jo forhøjet efter megen diskussion, bl. a. den diskussion, som embedsmændene fra socialministeriet inspirerede til, da de sagde til arbejdsløshedskassernes tillidsmænd, at nu måtte man gøre noget ganske ekstraordinært for at få arbejdsløshedsunderstøttelsen forhøjet, for hvis man ikke gjorde det, ville man spørre for videre fremskridt inden for den sociale forsorg.

Jeg synes også, det virker noget ejendommeligt at opretholde 85 pct.-reglen, for herved får man i realiteten en tretrinnsordning: man får 85 pct.-grænsen, man får en grænse i henhold til § 58, hvorefter der i sygdomstilfælde kan ydes op til folke- og invalidepensionsgrænsen, og endelig får man

mulighed for derudover til tb-ramte og til særlige værnepligtige at yde en særlig rundelig hjælp, der går ud over folke- og invalidepensionsgrænsen. Hvorfor skal denne tretrinshjælp opretholdes, hvorfor skal 85 pct.-grænsen bevares?

Lad mig tage nogle eksempler. Jeg ved godt, at man her i København ynder at omtale den høje beskæftigelse, og mange københavnere kan ikke se på den anden side af Valby Bakke og finde ud af, at der dér hersker betydelig arbejdsløshed. Der er kommuner i Nordjylland og i Vestjylland, som pr. indbygger betaler helt op til 41 kr. som deres del af ydelsen af kommunehjælp, medens man i hovedstadsområdet i mange kommuner kan klare sig med 2-3 kr. Når man betaler så store beløb i kommunehjælp i de forskellige kommuner i Nordjylland og Vestjylland, ved man på forhånd, at årsagen hertil er, at der er mange arbejdsløse i de områder, som ikke mere kan få arbejdsløshedsunderstøttelse og derfor skal over på kommunehjælp, og som følge deraf må deres hjælp sættes ned, når 85 pct.-grænsen stadig væk opretholdes. Det er meningsløst at gøre noget sådant, når man samtidig i loven følger det princip at gennemføre revalidering. Revalidering kan ikke opnås ved, at folk for det første kommer til at gå arbejdsløse i længere tid, og for det andet, når de er faldet for bestemmelserne om arbejdsløshedsunderstøttelse, får deres eksistensmuligheder betydeligt beskåret.

I denne forbindelse er der anledning til at rette et spørgsmål til den højtærede socialminister. I arbejdsløshedslovens § 10 står der, at hvis der findes områder med stor arbejdsløshed, vil socialministeren gribe ind og undersøge, hvad årsagen er til denne store arbejdsløshed. Og så må det vel være underforstået, at den højtærede socialminister vil finde ud af, hvad der skal gøres for sådanne områder for at afhjælpe den store arbejdsløshed. Hvis man skulle gøre noget efter denne § 10, ville det i realiteten betyde, at ret mange i disse områder ville komme til at falde for bestemmelserne, således at de ikke mere fik arbejdsløshedsunderstøttelse, men måtte gå over til kommunehjælp.

Jeg har endnu en bemærkning til den højtærede socialminister. Jeg har gjort ministeren bekendt med, at de tal, vi har fået